

**Актуален списък на делата във ВКС, свързани с организирана престъпност
(мерки 41 и 42 от Плана за действие за изпълнение на препоръките
от Доклада на Европейската комисия от януари 2017 г. в рамките на Механизма за сътрудничество и оценка)**

Дело/докладчик/отделение/страни/предмет	Резултат
<p>20.05.2020 г. – н. д. № 232/2020 г., I н. о., докладчик: Галина Захарова, чл. 354а от НК Делото е образувано по жалби на защитниците на подсъдимите Ц. Г. И., В. Е. Б., Г. С. Д., Н. И. С., К. П. Я. и Н. Н. Н. срещу въззивна присъда № 4 от 24.04.2019 г. по в.н.о.х.д. № 156/2016 г. на АСНС.</p> <p>С първоинстанционната присъда на СНС по н.о.х.д. № 126/2014 г. подсъдимите са признати за виновни, както следва:</p> <ul style="list-style-type: none"> - подс. В. Е. Б. – за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1 от НК (ръководил организирана престъпна група, създадена за извършване на престъпления по чл. 354а, ал. 2 вр. ал. 1 от НК), за което му е наложено наказание девет години „лишаване от свобода“ при първоначален строг режим; - подс. Н. И. С. – за извършени престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участвал в ръководена от В.Е.Б. ОПГ, създадена за извършване на престъпления по чл. 354а, ал. 2 вр. ал. 1 от НК) и по чл. 354а, ал. 2, т. 1, пр. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, за които му е определено едно общо най-тежко наказание – седем години „лишаване от свобода“, което да се изтърпи при първоначален общ режим, към общото наказание е присъединено и наказанието „глоба“ в размер на четиридесет хиляди лева; - подс. Ц. Г. И. – за извършени престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участвал в ръководена от В.Е.Б. ОПГ, създадена за извършване на престъпления по чл. 354а, ал. 2 вр. ал. 1 от НК) и по чл. 354а, ал. 2, т. 1, пр. 2 и т. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 29, ал. 1, б. „а“ и б. „б“ от НК, за които му е определено едно общо най-тежко наказание – осем години „лишаване от свобода“, което да се изтърпи при първоначален строг режим; към общото наказание е присъединено и наказанието „глоба“ в размер на четиридесет хиляди лева; - подс. К. П. Я. – за извършени престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участвал в ръководена от В.Е.Б. ОПГ, създадена за извършване на престъпления по чл. 354а, ал. 2 вр. ал. 1 от НК) и по чл. 354а, ал. 1, пр. 4 от НК, за които му е определено едно общо най-тежко наказание – шест години „лишаване от свобода“ при първоначален общ режим; към общото наказание е присъединено и наказанието „глоба“ в размер на четиридесет хиляди лева; - подс. Г. С. Д. – за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участвал в ръководена от В.Е.Б. ОПГ, създадена за извършване на престъпления по чл. 354а, ал. 2 вр. ал. 1 от 	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>НК), за което му е наложено наказание пет години „лишаване от свобода“ при първоначален общ режим в затворническо общежитие;</p> <ul style="list-style-type: none"> - подс. К. С. К. е оправдан по повдигнатото обвинение за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1 от НК (заедно с В. Е. Б. ръководил ОПГ, създадена за извършване на престъпления по чл. 354а, ал. 2 вр. ал. 1 от НК); - подс. Н. Н. Н. е оправдан по повдигнатите обвинения за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участвал в ръководена от В. Е. Б. и К. С. К. ОПГ, създадена извършване на престъпления по чл. 354а, ал. 2 вр. ал. 1 от НК) и по чл. 354а, ал. 1, изр. 1, пр. 5 вр. чл. 18, ал. 1 от НК. <p>С въззивната присъда на АСНС е отменена първоинстанционната в частта, с която е признат за невиновен и оправдан подс. Н. Н. Н. по обвинението за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК, както и в частта, с която подсъдимите В. Е. Б., Н. И. С., Ц. Г. И., К. П. Я. и Г. С. Д. са признати за невиновни и са оправдани по обвинението за това да са участвали заедно с подс. Н. Н. Н. за периода от м. октомври 2011 г. до 20.06.2012 г. в организираната престъпна група, като вместо това:</p> <ul style="list-style-type: none"> - признава подсъдимия Н. Н. Н. за виновен за извършено престъпление по чл. 321 ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 НК и го осъжда на „лишаване от свобода“ за срок от пет години при първоначален строг режим за изтърпяване на наказанието, като го признава за невинен и го оправдава по обвинението организираната престъпна група да е ръководена от К. С. К.; - признава за виновни подсъдимите В. Е. Б., Н. И. С., Ц. Г. И., К. П. Я. и Г. С. Д. в това да са участвали в ОПГ за периода от м. октомври 2011 г. до 20.06.2012 г. заедно и с подс. Н. Н. Н. по повдигнатото им в този смисъл обвинение по чл. 321 ал. 3, т. 2 и сл. от НК. <p>Въззивният съд изменя присъдата в частта относно солидарното приложение на чл. 189, ал. 3 от НПК и потвърждава присъдата в останалата част.</p> <p>В касационните жалби се сочат всички основания за касационен контрол по чл. 348 ал. 1, т. 1 – 3 от НПК, предвид неправилно приложение на материалния закон, съществени процесуални нарушения и явна несправедливост на наложеното наказание. Иска се подсъдимите да бъдат оправдани, алтернативно – делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.</p>	
<p>15.09.2020 г. – н. д. № 421/2020 г., III н. о., докладчик: Красимира Медарова, чл. 354а от НК</p> <p>Делото е образувано по касационен протест и касационни жалби срещу решението от 25.02.2020 г. по в.н.о.х.д. № 534/2019 г. на Апелативния специализиран наказателен съд.</p> <p>С присъда от 14.06.2018 г. по н.о.х.д. № 2846/2018 г. на Специализирания наказателен съд</p>	<p>С решение № 103 от 19.10.2020 г. ВКС реши:</p> <p>Оставя в сила решение № 3/25.02.2020 г., постановено по в.н.о.х.д. № 534/2019 г. по описа на</p>

<p>подсъдимият П. Я. М. е признат за виновен да е участвал в организирана престъпна група и на основание чл. 321, ал. 3, т. 2 вр ал. 2 вр. чл. 54, ал. 1 НК му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от пет години. Със същата присъда П. М. е признат за виновен и на основание чл. 354а, ал. 2, т. 1 и т. 4 от НК му е наложено наказание от седем години „лишаване от свобода“ и наказание „глоба“ в размер на 30 000 лв. На основание чл. 23, ал. 1 НК му е наложено едно общо, най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от седем години и наказание „глоба“ от 30 000 лв.</p> <p>С решението по в.н.о.х.д. № 534/2019 г. на АСНС първоинстанционната присъда е изменена, като е намален размерът на наложеното наказание „лишаване от свобода“ от седем на пет години и размерът на наложената глоба от 30 000 лв. на 20 000 лв.</p> <p>В касационните жалби се отправят искания за намаляване размера на наложените наказания, а с касационния протест се иска връщане на делото за ново разглеждане от въззивната инстанция и увеличаване на наложеното наказание „лишаване от свобода“ на седем години.</p>	<p>Апелативния специализиран наказателен съд. Решението не подлежи на обжалване.</p>
<p>25.09.2020 г. – н. д. № 216/2020 г., П н. о., докладчик: Петя Шишкова, чл. 212, ал. 1, пр. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационни жалби от подсъдимите В. К. и К. К., от защитниците на подсъдимите Д. А., В. К., С. К., В. Ц., В. Й., Н. К. и Ц. Й., както и по касационна жалба от гражданския ищец – Държавната агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ (ДАДРВЗ), срещу решението от 07.08.2019 г. по в.н.о.х.д. № 94/2019 г. на САС.</p> <p>С първоинстанционната присъда от 10.03.2017 г. по н.о.х.д. № 894/2008 г. на Софийския градски съд:</p> <ul style="list-style-type: none"> - е признат М. П. за виновен за ръководене в периода октомври 2003 г. – април 2004 г. на организирана престъпна група (трайно сдружение на лицата В. К., Д. А., Ц. Й., К. К., В. Й. и Н. К., формирано с цел съгласувано извършване в страната на престъпления по чл. 212, ал. 1, пр. 1 от НК – чрез използване на документи с невярно съдържание да получат без правно основание чуждо движимо имущество, собственост на Републиканския бюджет, с намерение да го присвоят, с цел набавянето на имотни облаги за фирми, като ръководенето на групата се изразява в даване на указания и координиране действията на участниците в престъпната група за фиктивно възстановяване на количества пшеница по договори за продажба чрез замяна в бази, различни от изрично указаните от ДАДРВЗ. Наложено му е наказание от 3 г. „лишаване от свобода“, признат е за невиновен и е оправдан за престъпление по чл. 210, ал. 1, т. 5 вр. чл. 209, ал. 1, пр. 1 от НК (измама в големи размери); - В. К., К. К., В. Й., Ц. Й., Д. А. и Н. К. са признати за виновни за участие в организирана престъпна група (ОПГ) – престъпление по чл. 321, ал. 2, от НК; за виновни за извършени 	<p>Обявено за решаване.</p>

самостоятелно, като извършители, на престъпления по чл. 212, ал. 4, пр. 1 вр. ал. 1, пр. 1 от НК, като по отделно на всеки от подсъдимите е наложено общо наказание от 3 г. „лишаване от свобода“, отложено за изпитателен срок от 5 г.;

- С. К. е признат за виновен за това, че в качеството си на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – председател на ДАДРВЗ, извършил престъпление по служба (чл. 282, ал. 3 вр. ал. 2, пр. 1 и пр. 2 вр. ал. 1, пр. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК), като му е наложено общо наказание от 3 г. „лишаване от свобода“, отложено за изпитателен срок от 5 г.;

- В. Ц. е признат за виновен за това, че в качеството си на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – главен директор на главна дирекция в ДАДРВЗ, умишлено улеснил извършителя С. К., извършил престъпление по служба (чл. 282, ал. 3 вр. ал. 2, пр. 2 вр. ал. 1, пр. 1 вр. чл. 20, ал. 4, пр. 4 вр. чл. 26 от НК). В. Ц. е признат за невиновен и е оправдан за това да е извършил престъпление по чл. 219, ал. 4, пр. 1 вр. ал. 1, пр. 2 от НК, наложено му е общо наказание от 3 г. лишаване от свобода“, отложено за изпитателен срок от 5 г.

С първоинстанционната присъда е уважен частично гражданският иск, предявен от ДАДРВЗ срещу подсъдимите С. К. и В. Ц. Отхвърлен е изцяло гражданският иск, предявен от „БГ СНАКС“ ООД, гр. Пловдив, срещу подсъдимия М. П.

С въззивното решение на САС е изменена първоинстанционната присъда, като: по отношение на подсъдимия М. П. присъдата е отменена и е прекратено наказателното производство по повдигнатите обвинения на основание чл. 24, ал. 1, т. 3 от НПК; по отношение на подсъдимите В. К., К. К., В. Й., Ц. Й., Д. А. и Н. К. присъдата е отменена в частта, в която са осъдени за престъпление по чл. 321, ал. 2 от НК и наказателното производство е прекратено на основание чл. 24, ал. 1, т. 3 от НПК; отменено е приложението на чл. 23, ал. 1 от НК за подсъдимите В. К., К. К., В. Й., Д. А. и Н. К.; по отношение на подсъдимия С. К. е отменена присъдата и наказателното производство е прекратено по повдигнатите обвинения на основание чл. 24, ал. 1, т. 3 от НПК; по отношение на подсъдимия В. Ц. присъдата е изменена, като е приложен закон за давността, наложените наказания са отменени. В останалата част присъдата е потвърдена.

02.11.2020 г. – н. д. № 738/2020 г., I н. о., докладчик: Ружена Керанова, чл. 354в от НК

Делото е образувано по касационна жалба на защитника на подсъдимия Л. Ж. З. против присъда № 8 от 10.07.2020 г. по в.н.о.х.д. № 18/2018 г. на Апелативния специализиран наказателен съд, с която първоинстанционната присъда № 37 от 20.12.2016 г. по н.о.х.д. № 1035/2016 г. на Специализирания наказателен съд е отменена в частта, в която подсъдимият Л. Ж. З. е признат за невиновен и оправдан за това, че в края на месец февруари 2015 г. в с. Бохот, обл. Плевен, в съучастие, като помагач, с М. М. М., Е. М. М. и Г. И. Д., като съизвършители, умишлено ги е улеснил да засеят и от края на месец февруари 2015 г. до 25.05.2015 г. в с. Бохот, обл. Плевен, да

отглеждат растения от рода на конопа. Вместо това подсъдимият е признат за виновен по този пункт на обвинението и е осъден на лишаване от свобода за срок от 1 година и осем месеца. Наложено му е и наказание „глоба“ в размер на 3 хиляди лева. С обжалваната присъда въззивният съд е намалил размера на наложеното на подсъдимия за извършено престъпление по чл. 354в, ал. 3, вр. ал. 2, вр. ал. 1 НК наказание „глоба“ от 10 на 5 хиляди лева. На основание чл. 23, ал. 1 от НК е определил едно общо най-тежко наказание измежду определените за извършените престъпления по чл. 354в, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 4 НК и по чл. 354в, ал. 3 вр. ал. 2 вр. ал. 1, а именно – 3 години „лишаване от свобода“ и „глоба“ от 5 хиляди лева, като съдът е отложил изпълнението на наложеното наказание „лишаване от свобода“ за срок от 5 години. В останалата част, с която подсъдимият е признат за виновен в това, че за времето от началото на месец септември 2014 г. до 25.05.2015 г. е участвал в ОПГ за добиване и производство на наркотични вещества с участници М. М. М., Е. М. М. и Г. И. Д., първоинстанционната присъда е потвърдена от апелативния съд.

С касационната жалба са заявени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НПК – нарушение на закона, допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание, с искане за оправдаване на подсъдимия Л. Ж. З. или за отмяна на въззивния съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане от апелативния съд.

17.11.2020 г. – н. д. № 338/2020 г., III н. о., докладчик: Антоанета Данова, чл. 354а от НК

Делото е образувано по жалби на защитниците на подсъдимите И. И. Г., С. Н. Д. и А. Г. М. срещу въззивното решение от 27.12.2019 г. по в.н.о.х.д. № 318/2018 г. на АСНС. С него е изменена присъдата по н.о.х.д. № 1997/2017 г. на СНС в частта относно осъждането на А. Г. М., като е намалено наложеното на този подсъдим наказание за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК от четири на три години „лишаване от свобода“. Присъдата е потвърдена в останалата част.

С първоинстанционната присъда подсъдимите са признати за виновни, както следва:

- А. Г. М. – за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участвал в организирана престъпна група, създадена с користна цел и с цел да върши престъпления по чл. 354а от НК), за което му е наложено наказание четири години „лишаване от свобода“;

- И. И. Г. – за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК, за което му е наложено наказание четири години „лишаване от свобода“;

- С. Н. Д. – за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК и по чл. 354а, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1 от НК (държане без надлежно разрешително с цел разпространение на високорискови наркотични вещества, като деянието е извършено в изпълнение на решение на ОПГ), за които му е определено едно общо, най-тежко наказание – пет години „лишаване от свобода“, като е присъединено и наказанието „глоба“ в размер на 20 000 лева.

В касационните жалби се сочат всички основания за касационен контрол по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК поради неправилно приложение на материалния закон, съществени процесуални нарушения и явна несправедливост на наложеното наказание. Иска се подсъдимите да бъдат оправдани, алтернативно – делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд или наказанията „лишаване от свобода“ да бъдат намалени и с приложение на чл. 66 от НК.

18.11.2020 г. – н. д. № 696/2020 г., П н. о., докладчик: Надежда Трифонова, чл. 255 от НК

Делото е образувано по жалби от подсъдимите П. Н. Т., И. Е. С., К. Н. Д. и П. И. П. и по протест срещу решение № 12 от 29.05.2020 г. на в.н.о.х.д. № 498/2018 г. на АСНС.

С Присъда № 30 от 21.06.2018 г. по н.о.х.д. № 1064/2015 г. на СНС подсъдимият П. Н. Т. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1 от НК (ръководил организирана престъпна група, с цел да вършат съгласувано в страната престъпления по чл. 255 от НК, като групата е създадена с користна цел), за което е осъден на девет години лишаване от свобода. Подсъдимият И. Е. С. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участвал в ОПГ с цел да вършат съгласувано в страната престъпления по чл. 255 от НК, като групата е създадена с користна цел), за което е осъден на пет години лишаване от свобода. Подсъдимият И. Е. С. е признат за невиновен и оправдан по повдигнатото му обвинение по чл. 255, ал. 3 вр. ал. 1, т. 2, т. 6 и т. 7 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК (в условията на продължавана престъпна дейност, в съучастие като съизвършител с К. Н. Д., да е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери). Подсъдимата К. Н. Д. е призната за виновна за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК и чл. 255, ал. 3 вр. ал. 1, т. 2, т. 6 и т. 7 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 4 от НК в съучастие, като помагач на подс. П. И. П., за които ѝ е определено едно общо най-тежко наказание лишаване от свобода за срок от шест години, към което е присъединено изцяло наказанието конфискация на собствения ѝ недвижим имот. Тя е призната за невиновна и оправдана за извършено престъпление по чл. 255, ал. 3 вр. ал. 1 т. 2, т. 6 и т. 7 вр. чл. 26 ал. 1 вр. чл. 20 ал. 2 от НК. Подсъдимият П. И. П. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 255, ал. 3 вр. ал. 1, т. 2, т. 6 и т. 7 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК (самостоятелно и в съучастие с К. Н. Д.), за което е осъден на пет години лишаване от свобода и конфискация на собствените му недвижими имоти.

С обжалваното решение на АСНС е изменена първоинстанционната присъда, като:

- е намалено наказанието на П. Н. Т. за престъплението по чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1 от НК от девет на седем години лишаване от свобода;
- е намалено наказанието на И. Е. С. за престъплението по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК от пет на четири години лишаване от свобода;
- е намалено наказанието на К. Н. Д. за престъплението по чл. чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от

НК от шест на четири години лишаване от свобода;

- К.Н.Д. е оправдана за част от предмета на престъплението по чл. 255 ал. 3 вр. ал. 1 т. 2, т. 6 и т. 7 вр. чл. 26 ал. 1 вр. чл. 20 ал. 4 от НК и за част от инкриминирания период. Намалено е наложеното на К. Н. Д. за престъплението по чл. 255 ал. 3 вр. ал. 1 т. 2, т. 6 и т. 7 вр. чл. 26 ал. 1 вр. чл. 20 ал. 4 от НК наказание лишаване от свобода от четири на три години, което да изтърпи при първоначален общ режим, а наложената конфискация е намалена на 2/3 идеални части от всяко от имуществата. Намален е срокът на наложеното на подсъдимата общо най-тежко наказание на четири години лишаване от свобода и размерът на присъединеното – конфискация – на 2/3 и. ч. от всяко от имуществата;

- П. И. П. е частично оправдан за част от предмета на престъплението по чл. 255 ал. 3 вр. ал. 1 т. 2, т. 6 и т. 7 вр. чл. 26 ал. 1 вр. чл. 20 ал. 2 НК и за част от инкриминирания период, намалено е наложеното му наказание от пет на три години лишаване от свобода, а неговото изпълнение отложено за срок от 5 години.

Присъдата е потвърдена в останалите ъ части.

С касационния протест е заявено основанията по чл. 348, ал. 1, т. 3 от НПК – явна несправедливост на наказанието, като искането е за отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане.

С касационната жалба на защитника на И. Е. С. са заявени всички основания по чл. 348, ал. 1 от НПК, искането е за отмяна на атакувания съдебен акт и оправдаване на подсъдимия, алтернативно – отмяна на акта и връщане на делото за ново разглеждане, алтернативно – изменяването му, като бъде намален размерът на наказанието, а неговото изпълнение – отложено по чл. 66 от НК.

С касационната жалба на защитника на подсъдимия П. И. П. са заявени всички основания по чл. 348, ал. 1 НПК и се иска частична отмяна на въззивното решение по отношение на осъждането на П. И. П.

С касационната жалба на подсъдимата К. Н. Д. са заявени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 3 от НПК, като се иска отмяна на решението и оправдаване, алтернативно – намаляване на наказанието и прилагане на чл. 66 от НК.

С касационната жалба на подс. П. Н. Т. са заявени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 3 от НПК и се иска отмяна на решението и оправдаване, алтернативно – намаляване на наложеното наказание.

20.11.2020 г. – н. д. № 621/2020 г., III н. о., докладчик: Красимира Медарова, чл. 301 от НК

Делото е образувано по касационни жалби на подсъдимите П. К., П. М., Г. Г., С. И., М. Е., И.

С., И. Д. и Г. Б. против присъда № 5 от 11.05.2018 г. по в.н.о.х.д. № 42/2017 г. на АСНС, с която първоинстанционната присъда от 28.11.2016 г. по н.о.х.д. № 857/2014 г. на СНС е отменена в частта, с която подсъдимите са признати за невиновни, както следва:

- П. К. – по обвинението за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 4 вр. ал. 2 вр. ал. 1 НК;

- П. М. – по обвинението за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 4 вр. ал. 2 вр. ал. 1 НК;

- Г. Г. – по обвинението за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 4 вр. ал. 2 вр. ал. 1 НК и по чл. 302, т. 1, пр. предпосл. вр. чл. 301, ал. 1, пр. 2, алт. 2 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 НК;

- С. И. – по обвинението за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 4 вр. ал. 1, пр. 2 НК;

- М. Е. – по обвинението за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 4 вр. ал. 2 вр. ал. 1 НК и по чл. 302, т. 1, пр. предпосл. вр. чл. 301, ал. 1, пр. 2, алт. 2 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 НК;

- И. С. – по обвинението за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 4 вр. ал. 2 вр. ал. 1 НК и по чл. 302, т. 1, пр. предпосл. вр. чл. 301, ал. 1, пр. 2, алт. 2, вр. чл. 26, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2 НК;

- И. Д. – по обвинението за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 4 вр. ал. 2 вр. ал. 1 НК и по чл. 302, т. 1, пр. предпосл. вр. чл. 301, ал. 1, пр. 2, алт. 2 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 НК;

- Г. Б. – по обвинението за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 4 вр. ал. 2 вр. ал. 1 НК и по чл. 302, т. 1, пр. предпосл. вр. чл. 301, ал. 1, пр. 2, алт. 2 вр. чл. 26, ал. 1 НК.

Вместо нея е постановена нова въззивна присъда, с която подсъдимите са признати за виновни и осъдени по така повдигнатите им обвинения, като са им наложени следните наказания:

- на П. К. и П. М. – „лишаване от свобода“ за срок от три години за всеки един от тях;

- на Г. Г. – едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от четири години, към което са присъединени наказанията „лишаване от право да заема държавна длъжност в органите на МВР“ за срок от пет години, „лишаване от право да упражнява професия „полицай“ за срок от пет години и „глоба“ в размер на 4000 лв.;

- на С. И. – „лишаване от свобода“ за срок от четири години;

- на М. Е. – едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от три години и шест месеца, към което са присъединени наказанията „лишаване от право да заема държавна длъжност в органите на МВР“ за срок от пет години, „лишаване от право да упражнява професия „полицай“ за срок от пет години и „глоба“ в размер на 3000 лв.;

<p>- на И. С. – едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от три години и шест месеца, към което са присъединени наказанията „лишаване от право да заема държавна длъжност в органите на МВР“ за срок от пет години, „лишаване от право да упражнява професия „полицай“ за срок от пет години и „глоба“ в размер на 3000 лв.;</p> <p>- на И. Д. – едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от три години и шест месеца, към което са присъединени наказанията „лишаване от право да заема държавна длъжност в органите на МВР“ за срок от пет години, „лишаване от право да упражнява професия „полицай“ за срок от пет години и „глоба“ в размер на 3000 лв.;</p> <p>- на Г. Б. – едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от три години, към което са присъединени наказанията „лишаване от право да заема държавна длъжност в органите на МВР“ за срок от пет години, „лишаване от право да упражнява професия „полицай“ за срок от пет години и „глоба“ в размер на 3000 лв.</p> <p>В останалата част, с която С. И. и П. М. са признати за невиновни в извършване на престъпление по чл. 302, т. 1, пр. посл. вр. чл. 301, ал. 1, пр. 2, алт. 2 вр. чл. 20, ал. 2 НК, а П. К., Н. С., И. П., З. Т. и И. А. са признати за невиновни в извършване на отделни престъпления по чл. 302, т. 1, пр. посл. вр. чл. 301, ал. 1, пр. 2, алт. 2 НК, първоинстанционната присъда е потвърдена.</p> <p>С касационните жалби на подсъдимите са заявени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НПК – нарушение на закона, допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание, с искане за отмяна на въззивния съдебен акт.</p>	
<p>20.11.2020 г. – н. д. № 670/2020 г., III н. о., докладчик: Елена Каракашева, чл. 199 от НК</p> <p>Делото е образувано по протест и жалби на защитниците на подсъдимия П. М. П. срещу решение № 43 от 28.01.2020 г. на Апелативния специализиран наказателен съд по в.н.о.х.д. № 574/2018 г.</p> <p>С присъда от 31.07.2018 г. по н.о.х.д. № 3152/2017 г. Специализираният наказателен съд признава П. М. П. за виновен за извършено престъпление по чл. 199, ал. 1, т. 1 вр. чл. 198, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК (грабеж на вещи в големи размери, при условията на продължавано престъпление и в съучастие с трети лица), за което му е наложено наказание седем години и шест месеца „лишаване от свобода“. Подсъдимият е признат за невиновен и оправдан за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 1 от НК (образувал и ръководил ОПГ, имаща за цел извършване на престъпления по чл. 198 от НК – грабежи, създадена с користна цел), чл. 346, ал. 6 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 18, ал. 1 от НК (в съучастие като съизвършител направил опит противозаконно да отнеме чуждо моторно превозно средство – товарен автомобил, като деянието е останало недовършено по независещи причини и е било извършено в изпълнение на решение на ОПГ) и по чл. 131, ал. 1, т. 11 вр. чл. 129, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК (в съучастие като</p>	

съизвършител причинил средна телесна повреда, като деянието е извършено с цел да бъде улеснено друго престъпление – по чл. 198 от НК).

Постановената присъда е втора поред, след като присъда № 3/30.01.2017 г. на СНС по н.о.х.д. № 757/2014 г. е отменена с решение № 27/26.10.2017 г. на АСНС по в.н.о.х.д. № 294/2017 г.

С решение № 43/28.01.2020 г. на АСНС по в.н.о.х.д. № 574/2018 г. е потвърдена присъдата на СНС по н.о.х.д. № 3152/2017 г.

В протеста е посочено, че решението на АСНС в частта, с която е потвърдена присъдата на СНС в съответните ѝ оправдателни диспозитиви, е постановено при нарушение на закона и на процесуалните правила, довело до ограничаване процесуалните права на страните – прокуратурата. Иска се въззивният съдебен акт да бъде отменен в оправдателната му част и делото да бъде върнато за разглеждане от друг състав на АСНС.

В касационните жалби се сочат всички основание за касационен контрол по чл. 348 ал. 1 т. т. 1 – 3 от НПК, предвид неправилно приложение на материалния закон, съществени процесуални нарушения и явна несправедливост на наложеното наказание. Иска се обжалваният въззивен съдебен акт да бъде отменен в осъдителната му част и делото да бъде върнато за ново разглеждане и в алтернатива – да бъде намалено наложеното на П. М. П. наказание.